

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การใช้อำนาจอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานของคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.)

มีหนังสือ ที่ สกพอ ๑๐๐๑/๖๕/๐๑๙๑ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สำนักงาน กกพ.) มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ หรือปัญหาข้อกฎหมายต่อ สกพอ. เกี่ยวกับการอนุญาตประกอบกิจการพลังงานในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในประเด็นต่าง ๆ เช่น ขอบเขต วิธีการ และเงื่อนไขการอนุมัติอนุญาตตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ มีความครอบคลุมกิจการพลังงานประเภทใดบ้าง ในพื้นที่เฉพาะบริเวณใด และเริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อใด รวมทั้งประเด็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการพลังงานว่า กิจการพลังงานที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (กพอ.) เป็นผู้อนุมัติอนุญาตนั้น จะอยู่ภายใต้อำนาจการกำกับดูแลของ สกพอ. เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงานหรือไม่ และหากกิจการพลังงานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) เป็นผู้อนุมัติอนุญาตทั้งในอดีตและหลังจากที่พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ มีผลใช้บังคับ จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กกพ. ใช่หรือไม่ หรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สกพอ. ด้วย

๒. สกพอ. ได้นำข้อหาดังกล่าวเสนอคณะกรรมการด้านกฎหมายเพื่อพิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุมมีความเห็นสรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทาน การกำกับกิจการพลังงานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงาน สามารถใช้ช่องทางปกติ โดยสำนักงาน กกพ. ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากเกิดกรณีที่มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมาย เห็นควรให้ สกพอ. หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป ซึ่ง สกพอ. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๒ แจ้งความเห็นดังกล่าวต่อสำนักงาน กกพ. ด้วยแล้ว

๓. หลังจากนั้น สกพอ. ได้ประชุมประสานความร่วมมือกับสำนักงาน กกพ. เกี่ยวกับการดำเนินการอนุมัติ ฯลฯ กิจการพลังงานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมาโดยตลอด แต่ปรากฏว่า สำนักงาน กกพ. มีความกังวลเกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจของ กกพ. และ กพอ. ในการพิจารณาอนุมัติ ฯลฯ กิจการพลังงานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จึงขอให้ สกพอ. หรือประเด็นดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๔. สกพอ. เห็นว่า กรณีดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติระหว่าง สกพอ. และสำนักงาน กพพ. ซึ่งไม่สามารถหาข้อยุติได้ว่า ในการพิจารณาอนุมัติ ฯลฯ กิจกรรมพลังงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และการอนุมัติ ฯลฯ แก่บุคคลซึ่งดำเนินการอันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตามกฎหมายอื่นที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีขอบเขตเพียงใด ดังนั้น เพื่อให้การบริหารกิจการของ สกพอ. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุ วัตถุประสงค์ จึงขอหารือในประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ ที่กำหนดให้ กพอ. เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานแก่บุคคลซึ่งดำเนินการ อันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามกฎหมายดังต่อไปนี้ด้วย นั้น มีความมุ่งหมายให้ กพอ. เป็นองค์กรที่มีอำนาจอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๓๗ ควบคู่กับองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย โดยมีได้ตัดอำนาจของหน่วยงานเดิมใช้หรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น กพอ. มีอำนาจมอบหมายให้ สกพอ. ทำความตกลงกับหน่วยงานผู้รักษาการ ตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อกำหนดขอบเขตของการใช้อำนาจให้เกิดความชัดเจนได้หรือไม่

ประเด็นที่สอง หากมาตรา ๓๗ มีความมุ่งหมายให้ กพอ. มีอำนาจอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและพื้นที่ต่อเนื่องแต่เพียงหน่วยงานเดียว และตัดอำนาจองค์กรอื่นที่มีอำนาจอยู่เดิมตามกฎหมาย สกพอ. จะสามารถทำความตกลงกับ หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ เพื่อให้สนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ การอนุมัติ ฯลฯ ก่อนการเสนอเรื่องต่อ กพอ. เพื่อใช้อำนาจตามมาตรา ๓๗ ได้หรือไม่ เช่น การรับคำขอ การพิจารณากลับกรองคำขอ และการจัดทำความเห็นประกอบการพิจารณาของ กพอ.

ประเด็นที่สาม มาตรา ๓๗ วรรคสาม ที่กำหนดว่า เมื่อ กพอ. ได้อนุมัติ ฯลฯ ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการหรือพนักงานของ สกพอ. ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีฐานะเป็น เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ตามวรรคหนึ่งด้วย นั้น บรรดาการอนุมัติ ฯลฯ ที่ กพอ. ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๓๗ หน่วยงานผู้รักษาการ ตามกฎหมายจะยังคงมีหน้าที่และอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องนั้นอยู่หรือไม่ เช่น การกำกับติดตามให้เป็นไปตามมาตรฐานและความปลอดภัย หรือควบคุมดูแลการดำเนินการ หรือการประกอบกิจการของผู้ที่ได้รับอนุมัติ ฯลฯ หรือเป็นอำนาจของเลขาธิการหรือพนักงานของ สกพอ. ที่เลขาธิการมอบหมายเท่านั้น

ประเด็นที่สี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง ที่กำหนดให้ในกรณีที่ กพอ. เห็นว่า หากมีการแก้ไข เพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเช่นว่านั้นจะทำให้การอนุมัติ ฯลฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้แจ้งให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอความเห็น และเมื่อ กพอ. พิจารณาแล้ว ให้ประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่เห็นสมควรในราชกิจจานุเบกษา และให้ กพอ. อนุมัติ ฯลฯ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น กพอ. มีขอบเขตในการแก้ไขเพิ่มเติม หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเช่นว่านั้นเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) โดยมีผู้แทน สกพอ. และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า การที่มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (กพอ.) เป็นผู้มีความอำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานแก่บุคคลซึ่งดำเนินการอันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ จำนวน ๖ ฉบับด้วยนั้น มีความมุ่งหมายให้ กพอ. มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวด้วยอีกหน่วยงานหนึ่ง โดยมีได้ไปตัดอำนาจของหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวอยู่เดิม เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะได้รับบริการจากหน่วยงานของรัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยไม่ต้องไปดำเนินการยื่นคำขอต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามกฎหมายฉบับต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในหลายหน่วยงานสำหรับกรณีที่หารือเกี่ยวกับอำนาจของ กพอ. ในการมอบหมายให้ สกพอ. ทำความตกลงกับหน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมาย เพื่อกำหนดขอบเขตของการใช้อำนาจให้เกิดความชัดเจนนั้น เห็นว่า การที่หน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีความเป็นอิสระในการบริหารกิจการ วัตถุประสงค์ในการบริหารกิจการของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานก็เพื่อการดำเนินงานให้กิจการงานของรัฐเดินหน้าไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ คำนึงถึงประโยชน์และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดังนั้น ในการดำเนินการใด ๆ ย่อมเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องร่วมมือ ส่งเสริม สนับสนุน หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

^๑ มาตรา ๓๗ เพื่อให้การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และนโยบายและแผนตามมาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการนโยบายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานแก่บุคคลซึ่งดำเนินการอันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามกฎหมายดังต่อไปนี้ด้วย แต่ในกรณีเป็นการดำเนินการภายนอกเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกจะต้องเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกันและต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของกระทรวงการคลัง

(๒) กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

(๓) กฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง

(๔) กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงาน

(๕) กฎหมายว่าด้วยทางหลวงสัมปทาน

(๖) กฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ในการอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการนโยบายคำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนั้น แต่ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายเห็นว่าหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเช่นนั้นจะทำให้การอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้แจ้งให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอความเห็น และเมื่อคณะกรรมการนโยบายพิจารณาแล้ว ให้ประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่เห็นสมควรในราชกิจจานุเบกษา และให้คณะกรรมการนโยบายอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่แก้ไขเพิ่มเติม

เมื่อคณะกรรมการนโยบายได้อนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการหรือพนักงานของสำนักงานซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามวรรคหนึ่งด้วย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวซึ่งเป็นหลักการที่บัญญัติไว้ชัดเจนในมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง^๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การทำความเข้าใจระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงเป็นหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐพึงต้องทำเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากที่สุด ตามหลักการของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและหลักการของรัฐธรรมนูญ โดยไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติให้ต้องทำ

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า การใช้อำนาจของ กพอ. ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ มิได้เป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานอื่นที่จะดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น รวมทั้ง สกพอ. มีหน้าที่ในการทำความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้

ประเด็นที่สาม เห็นว่า การที่มาตรา ๓๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ บัญญัติให้เลขาธิการหรือพนักงานของ สกพอ. ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายที่ กพอ. ได้ใช้อำนาจในการอนุมัติ ฯลฯ ด้วยนั้น มีความมุ่งหมายให้เลขาธิการหรือพนักงานของ สกพอ. มีหน้าที่และอำนาจในการติดตาม ตรวจสอบ และบังคับการให้ดำเนินการเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายฉบับต่าง ๆ นอกเหนือไปจากหน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นด้วย ดังนั้น หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายจึงยังคงมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลหรือติดตามให้การดำเนินการของผู้ซึ่งได้รับอนุมัติ ฯลฯ จาก กพอ. เป็นไปตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่ สกพอ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมควรจะทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อกำหนดหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานในการกำกับดูแลหรือติดตามการดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่หรือก่อให้เกิดภาระหรือความไม่สะดวกแก่ประชาชน

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า การที่รัฐจัดให้มีเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกขึ้นก็โดยมุ่งหมายให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สร้างนวัตกรรมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านต่าง ๆ การจะบรรลุความมุ่งหมายดังกล่าวย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องชักชวนให้ผู้ลงทุนจากทั่วโลกมาลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว สิ่งสำคัญที่จะทำให้นักลงทุนมาลงทุนย่อมขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับและความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินกิจการเป็นสำคัญ แต่โดยที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือสร้างนวัตกรรมใหม่เป็นกฎหมายที่ออกมาใช้เป็นการทั่วไปและส่วนใหญ่จะกำหนดหลักเกณฑ์

^๒มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

วิธีการ และเงื่อนไขที่อาจเป็นอุปสรรคในการลงทุน เมื่อมาตรา ๓๗^๔ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ กำหนดให้ กพอ. มีอำนาจอนุมัติ ฯลฯ ตามกฎหมายที่ระบุไว้ได้ด้วย แต่การอนุมัติ ฯลฯ กพอ. ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายนั้น ๆ กำหนดไว้ซึ่งอาจล้าสมัยหรือไม่เหมาะสมกับกิจการที่จะชักชวนนักลงทุนให้มาลงทุน มาตรา ๓๗ วรรคสอง จึงให้ดุลพินิจแก่ กพอ. หากเห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพื่อให้การอนุมัติ ฯลฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ก็ให้สามารถทำได้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ วรรคสอง ซึ่งเมื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขขึ้นใหม่แล้ว ในการอนุมัติ ฯลฯ ของ กพอ. ย่อมดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นใหม่ โดยไม่กระทบกับอำนาจของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) ในการอนุมัติ ฯลฯ ซึ่งยังต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้เดิม เว้นแต่ กกพ. จะเห็นว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่ กพอ. กำหนดขึ้นใหม่ อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งกว่า ก็อาจดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขของตนเสียใหม่ให้สอดคล้องกัน สำหรับประเด็นที่สงสัยว่าในการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่ กพอ. จะดำเนินการได้นั้นมีขอบเขตเพียงใด เห็นว่า ถ้าการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นไปเพื่อให้การอนุมัติ ฯลฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและไม่เสียหายแก่ราชการและความผาสุกของประชาชนโดยรวมย่อมอยู่ในขอบเขตที่จะดำเนินการได้เสมอตามหลักการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๓ วรรคสอง^๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่ว่าความผาสุกของประชาชนคือกฎหมายสูงสุด (*Salus populi suprema lex esto*)

(นายปรณ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๕มาตรา ๓

ฯลฯ

ฯลฯ

รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม